

7E/μx/612

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ
ΓΕΩΠΟΝΟΥ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΕΡΠΗΝΗΣ ΥΛΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩ ΚΡΗΤΗΣ
ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΩΝ ΛΟΓΟΓΡΑΦΩΝ
ΤΕΥΧΟΣ Β΄.

ΩΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικοῦ ἔτησά	Δραχμ.	3.—
» ἑξάμηνος	»	2.—
Ἐξωτερικοῦ ἔτησά	Φρ.	3,50
ΜΕΤΑ ΤΩΝ „ΓΕΩΡΓΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ“		
Ἐσωτερικοῦ ἔτησά	Δραχ.	5.—
» ἑξάμηνος	»	3.—
Ἐξωτερικοῦ ἔτησά	Φρ.	6.—

Οὐδεμία αἴτησις πρὸς ἐγγραφὴν συνδρομητοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν, ἂν δὲν συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ ἀντιτύπου.

Πᾶσα ἐπιστολὴ ἢ ἀποστολὴ διευθύνεται:

ΚΥΡΙΩΝ

Γ. Χ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΝ

ΓΕΩΠΟΝΟΝ

Εἰς Ἡράκλειον Κρήτης (Candie Crète)

ΑΝΑΓΝΩΣΑΤΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΟΥ

ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΜΗΣ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ ΜΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΡΩΣΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.
ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΗΣΙΣ.
ΑΝΤΙ ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ.
ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ.
ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ.
ΠΟΙΗΣΙΣ.
ΛΙΓΑ ΑΠ' ΟΛΑ.

ΡΩΣΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Η ΖΩΗ ΕΙΝΕ ΩΜΟΡΦΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΣΤΗΜΕΝΟΥΣ

L. ANDRÉIEFF

ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΔΕΛWEISS

Περπατείτε καμιά φορά μεσ' σὲ νεκροταφεία: μεσ' στὲς περιτοιχισμένες, στενὲς καὶ χορτασμένες αὐτὲς γωνίες τῆς γῆς τὲς γεμάτες ἀπὸ μιὰ ὁλῶς ἰδιαιτέρη καὶ ταρακτικὴ ποίησι.

Κάθε μέρα φέρουν ἐκεῖ νέους νεκρούς καὶ σιγά-σιγά μεταφέρονται σ' αὐτὲς, ἢ μεγάλεις, ἢ πολυθρόνες ἢ ζωντανὲς πόλεις καὶ ἢ νέες περιμένουν κι' αὐτὲς τῆ σειρὰ τῶν νὰ ἔλθουν νὰ χωνευθοῦν.

Καὶ ὁμοίως τὰ νεκροταφεία μένουν πάντα τὰ ἴδια, ἀμετάβλητα, πάντα μικρὰ, ἡσυχὰ καὶ ἄπληστα καὶ μεσ' στὴν ἰδιαιτέρη μορφή τῶν βασιλεύει ἓνα παράξενο εἶδος σιωπῆς.

Καὶ αὐτὸ τὸ μουρμούρισμα τῶν δένδρων γίνεται ἐκεῖ μέσα ἐλεγειακὸ, σκεπτικὸ καὶ γλυκὺ—θὰν ἔλεγε κανεὶς ὅτι τὰ δένδρα αὐτὰ δὲν μποροῦν νὰ λησμονήσουν τὰ ὑγρά μάτια, ποῦ ζήτησαν τὸν οὐρανὸν μεσ' τοὺς καταπράσινους κλάδους τῶν, καὶ ὅτι οἱ στεναγμοὶ εἶναι κείνοι ποῦ κινοῦν τὸν ἀέρα καὶ τὰ φυλλώματα καὶ ὅχι ὁ ἀνεμὸς ποῦ φυσᾷ.

Πλανᾶσθε καὶ σεῖς μεσ' στὸ νεκροταφεῖο καὶ ὄνειροπολεῖτε—τὰ αὐτιά σας δέχονται ἀσθενεῖς ἤχους στεναγμῶν καὶ θρήνων καὶ τὰ μάτια σας σταματοῦν στὸ μεγαλεῖο τῶν μνημείων, στὸ μικρὸ ξύλινο σταυρὸ καὶ στοὺς σιωπηλοὺς ἀγνωστούς τάφους τῶν ἀνθρώπων ποῦ πέρασαν μιὰ ὁλόκληρη ζωὴ, ἀπαράτηροι, ἀγνωστοὶ καὶ σιωπῶντες.

Διαβάζετε τὰς ἐπιγραφὰς τῶν τάφων καὶ ἡ φαντασία σας φέρνει πίσω ὅλες τὰς χαμένες αὐτὲς ὑπάρξεις—τὰς κυττάζετε μεροσπᾶ σας ξυπνὲς καὶ φλόγες, βέβαιες γιὰ τὴν αἰωνιότητά τῆς ζωῆς.

Καὶ ἀπέθικαν ὅλες αὐτὲς αἰ ὑπάρξεις.

**

Ἀλλὰ εἶναι ἄραγε ἀναγκαστὸν νὰ ἐξέλθῃ κανεὶς ἔξω γιὰ νὰ βρεθῇ σὲ νεκροταφεία; μήπως δὲν εἶναι ἀρκετὸ νὰ μᾶς περικυκλώσῃ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς καὶ νὰ καταπνιγοῦν ἢ φωνᾶς τῆς ἡμέρας;

Πόσα μνημεῖα πλοῦσια καὶ πτωχὰ! Πόσες σιωπηλὲς καὶ ἀνώνυμες τοποθεσίαι!!

Ἀλλὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἔλθῃ ἡ νύκτα γιὰ νὰ βρεθῇ κανεὶς σὲ νεκροταφεία; μήπως δὲν ἀρκεῖ ἡ μέρα, ἡ μέρα ἢ πολυθρόνη καὶ πολυάσχολη;

Κυττάζετε στὴ ψυχὴ σας, εἴτε μέρα εἴτε νύκτα καὶ θὰ ὁρῆτε σ' αὐτὴ ἓνα νεκροταφείον, ἓνα μικρὸ νεκροταφείον, ἄπληστο, ποῦ ἔχει καταπιεῖ τόσα καὶ τόσα πράγματα—καὶ θὰ ἀκούσετε ἓνα ψυθιρισμὸ μελαγχολικὸ καὶ λεπτὸ, τὴν ἠχὴ τῶν παιδιῶν στεναγμῶν. Ὁ νεκρὸς ποῦ ἔθαπταν σὰς ἦτο προσφιλεὶς καὶ δὲν μπορούσατε νὰ τὸν λησμονήσετε καὶ νὰ μὴν τὸν ἀγαπᾶτε πειθᾷ.

Θὰ δῆτε ἐπιγραφὰς τάφων μεσοδυμέναις ἀπὸ τὰ δάκρυα καὶ ἀσπμούς, ἡσυχῶς τάφους, θὰ δῆτε κατὶ τρομερὰ βουνάκια ποῦ καλύπτουν ὅτι ὑπῆρξε ζωντανὸ—εἶσθε βέβαιος, δὲν παρετηρήσατε τὸ θάνατό αὐτὸ—καὶ ὁμοίως ἦτο ἴσως οὖν καλλίτερο εἶχατε μέσα στὴ ψυχὴ σας.

Ἀλλὰ γιὰτί νὰ λέγω—«Κυττάζετε στὸ δικὸ σας νεκροταφείον»—τὸ κάνετε αὐτὸ χωρὶς νὰ τὸ συμβουλευσῶ ἐγὼ, καὶ μάστιστα κάθε μέρα ἀπὸ κείνες ποῦ ἀποτελοῦν τὸ μακρὸ καὶ δύσκολο χρόνον.

Ἴσως χθὲς ἀκόμη νὰ εἶχατε τὸ νοῦ στοὺς ἀγαπημένους σας νεκρούς καὶ νὰ ἐκλαύσατε—ἴσως χθὲς ἀκόμη ἐθάψατε κάποιον ὅστις ὑπέφερε πολὺ καὶ θαρραλῶς καὶ ὅστις εἶχε λησμονηθεῖ πρὶν ἀκόμη ἀποθάνει.—Κάτω ἀπὸ τὴν μαρμαρένια πλάκα τοῦ τάφου ποῦ κυκλῶναι τὸ μεταλλικὸν πλέγμα, κείται ὁ χαμένος ἔρωις καὶ ἡ πίστις στὸν ἄνθρωπον.

Τὶ θαυμασίαι ὠμορφίαι εἶχαν καὶ οἱ δύο

των!! τί ἰσχυρὴ φλόγα ἔκαιε μεσ' σταῖς ματιὰς τῶν!! τί θαυμασίαι δυνάμεις εἰς τὰ λευκὰ καὶ λεπτοκαμωμένα χέρια τῶν—Τὶ τρυφερότης εἰς τὰ λευκὰ αὐτὰ χέρια, ὅταν ἐπλησίαζαν χεῖλη καίονενα ἀπὸ τὸ πόθο ἀναψυκτικῶν ποτοῦ, ὅταν ἔφερναν τὴ τροφὴ στὸ πεινασμένον!! μετὰ τὴ γλυκεῖα προσοχὴ ἤγγιζαν ταῖς πληγὰς γιὰ νὰ ταῖς θεραπεύσουν.

Ἀπέθικαν ἢ πίστις στὸν ἄνθρωπον καὶ ἢ ἀγάπη πρὸς τὸν πλησίον!! Ἀπέθικαν ἀποτόμως λέγει ἡ ἐπιγραφή τοῦ τάφου—δὲν μπόρεσαν νὰ ἀντιστοῦν στὸ παγωμένον ἀνεμὸ τῆς ζωῆς.

Παῖδ' μακρὰν, ἓνας σταυρὸς γερμίνος σημαίνει τὸ τόπον ποῦ ἀναπαύεται ἓνας μεγαλοφυῆς—ἦτο γεμάτος χαρὰ καὶ ζωὴ—προσηρμόζετο σὲ ὅλα, ἤθελε νὰ πληρώσῃ τὸ πᾶν, καὶ ἦτο βέβαιος ὅτι θὰ κατακτήσῃ τὸ κόσμον—Καὶ ἀπέθικαν, ἀνεπαίσθητος καὶ ἀθροῦθως.

Μία μέρα μπῆκε στὸν κόσμον ἔμεινε πολὺ, πολὺ, χωρὶς νὰ δεῖξῃ σημεῖα ζωῆς καὶ κατόπιν γύρισε πίσω λυπημένος καὶ συντριμμένος—εἶχε κλαῦει πολὺ, προσεπάθησε ματαίως νὰ πῆ, δὲν ξέρω τί καὶ ἐξέπνευσε χωρὶς νὰ τὸ κατορθώσῃ.

Ἰδοὺ μιὰ μακρὰ σειρὰ ἀπὸ βουνάκια—τί εἶναι κάτω ἀπὸ αὐτὰ; Ἄ! μάλιστα! εἶναι τὰ παιδιὰ!! ἢ μικρὰς, πονηρὰς καὶ τρελλὰς ἐλπίδες—ἦσαν τόσο πολλὰς καὶ ἐγέμιζαν μετὰ τὴν εὐθυμίαν τῆς ψυχῆς—ἀλλὰ ἀπέθικαν ἢ μία ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Πόσο ἦσαν πολλὰς καὶ πόσο εὐθυμὰ ἐγέμιζαν τὴ ψυχὴ!!!—

Ἡ σιωπὴ βασιλεύει στὸ νεκροταφείον καὶ τὰ τὰ φυλλὰ τῶν δένδρων μουρμούρίζουν λυπητερά.

**

Ἀλλὰ ἄς ἀναστηθοῦν οἱ νεκροί.

Ἀνοιχθεῖτε μαῦροι τάφοι, ἐξαφανισθεῖτε βαργεῖα μνημεῖα, σπάσατε σιδερένια πλέγματα—ἄς γίνῃ αὐτὸ ἔστω καὶ μία μέρα ἔστω καὶ μιὰ στιγμὴ, ἀποδώσατε τὴν ἔλευθερίαν σὲ κείνους ποῦ πνίγητε ἀπὸ τὸ βί-

ρος σας καὶ ἀπὸ τὸ σκότος σας!!

Πιστεῦετε ὅτι ἀπέθικαν; Πλανῆ—ζοῦν! σιωποῦν ἀλλὰ εἶναι ζωντανοί.

Ζωντανοί!!

Ἀρίστατέ τους νὰ δοῦν τὴ λάμψη τοῦ γαλάζιου καὶ ἀνέφελου οὐρανοῦ, νὰ ἀναπνεύσουν τὸ καθαρὸ ἀέρα τῆς ἀνοιξῆς καὶ νὰ μεθισθοῦν ἀπὸ τὴ ζέστη καὶ ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

Ἐλα σὲ μένα, ἀποκοιμισμένον Πνεῦμά μου. Γιατί τρίβεις τόσο παράξενα τὰ μάτια; εἶναι ὁ ἥλιος ποῦ σὲ τερλώνει; Δὲν εἶναι ἀλήθεια πῶς θαμθῶναι πολὺ; γελᾷς; Ἄ! χαίρε, ὑπάρχει τόσο λίγη χαρὰ μεσ' τοὺς ἀνθρώπους—Ὅ! γελᾶσω μαζὺ σου—κύτταξε τὸ χελιδόνι αὐτὸ ποῦ περνᾷ—ἄς πετάξωμε μὲ αὐτὸ—ἐναρκώθηκα μεσ' στὸ τάφο; Ποιὸς παράξενος φόβος ζωγραφίζεται στὰ μάτια σου; μήπως εἶναι ἡ ἀντανάκλασις τοῦ σκότους τῶν τάφων; Ὅχι ὅχι μὴν κλαῖς, μὴν κλαῖς σοῦ λέγω!!

Εἶναι τόσο ὠμορφὴ ἡ ζωὴ γιὰ τοὺς ἀνεστημένους.

Καὶ σεῖς μικρὰς μου ἐλπίδες! τί γλυκὸ καὶ χαριτωμένον πρόσωπον ποῦ ἔχετε!!

Ποιὸς εἶσαι σὺ, θωδρὸν παράξενον κἀνθαρε; δὲν σὲ ἀναγνωρίζω—γιατί γελᾷς; οὔτε αὐτὸς ὁ τάφος κατώρθωσε νὰ σὲ ἐκφοβίσῃ; Ἡσυχάσατε, παιδιὰ, ἡσυχάσατε!! Ζῆτε με εἰρήνη καὶ μὴ ταρασσέσθε.—Δὲν γνωρίζετε λοιπὸν ὅτι καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἐξέρχομαι τοῦ τάφου καὶ τώρα ὁ ἥλιος, ὁ ἀέρας καὶ ἡ χαρὰ μοῦ γυρίζουν τὸ κεφάλι.

Ἄ! πόσο εἶναι ὠμορφὴ ἡ ζωὴ γιὰ τοὺς ἀνεστημένους.

Ἦλθετε καὶ σεῖς, θαυμασίαι ἀδελφὲ καὶ ἀδελφὴ μου—Ἀρίστατέ με νὰ φιλήσω τὰ λευκὰ καὶ λεπτὰ χέρια σας.—Τὶ βλέπω; φέρνετε ψωμί. Ἡ σιὰ τοῦ τάφου δὲν σὰς φοβίζει, σὰς ποῦ εἴσθε τόσο τρυφεροὶ καὶ ἀσθενεῖς—καὶ κάτω ἐδῶ, κάτω ἀπὸ τὴν βαργεῖαν μάζαν, ἐσκέφθητε γιὰ τὸ ψωμί τῶν πεινασμένων!!!

Ἀρίστατέ με νὰ φιλήσω τὰ πόδια σας!!

Ἐξέρω ποῦ θὰ πάνε τὰ εὐνήνηνα καὶ ἐλαφρὰ πόδια σας—Ἐξέρω ὅτι ὅπου καὶ ἄν

πᾶν θὰ δπλαστήσουν ἐκεῖ ἄνθη, θαυμασία μυρισμένα ἄνθη.—Θέλετε νὰ σᾶς συνοδύσω.—Ἵπακούω.—Ἐλα, ἀνεστημένο Πνεῦμα μου, λησμονεῖς τὸ προορισμὸ σου κутτάζοντας τὰ νέφαλα ποῦ φεύγουν.

Ἐλάτε, μικρὲς πονηρὲς ἐλπίδες μου.

Περιμένετε.

Ἀκούω μουσικὴν.—Μὴ φωνάζεις λοιπὸν τόσο δυνατὰ κἀνθαρε!!!

Πόθεν ἔρχονται οἱ θεοὶ αὐτοὶ ἦχοι οἱ τόσο ἀρμονικὰ τρυφεροί, οἱ τόσο τρελλοὶ εὐθυμοὶ καὶ μελαγχολικοὶ! Μιλοῦν γιὰ τὴν ἄλλη, τὴν αἰωνία Ζωή.

Ὅχι μὴ φοβείσθε!! Αὐτὸ θὰ περάσῃ γρήγορα—κλαίω ἀπὸ χαρᾶ.

Ἄ! πόσο εἶναι ὠμορφὴ ἡ ζωὴ γιὰ τοὺς ἀνεστημένους.

Ἐν Ἑρακλείῳ τῇ 15 Ἰουνίου 1908.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΑΤΕ

Μετ' ἀπεριγράφτου χαρᾶς καθιστώμεν γνωστὸν εἰς τοὺς κ. κ. ἀναγνώστας τοῦ ἡμετέρου περιοδικοῦ, ὅτι ἡ ἐγκάρδιος ὑποδοχή, ἧς ἔτυγον παρὰ τῷ κοινῷ αἰ πρὸς ἔλδοσιν τοῦ περιοδικοῦ ἡμῶν ἀγγελία, ὑπερέβησαν πᾶσαν αἰσιόδοξον προσδοκίαν.

Πλὴν τῶν θερμῶν εὐχαριστιῶν λοιπὸν, τὰς ὁποίας αἰθερίως ἀποστέλλομεν εἰς πάντα συνδραμόντα καὶ συντρέξοντα τὸ περιοδικὸν ἡμῶν, διατελοῦντες ὑπὸ τὸ κράτος χαρᾶς μεγάλης, ἕνεκα τῆς μεγάλης τιμῆς, διὰ τῆς ὁποίας τοιουτοτρόπως περιέβαλεν ἡμᾶς τὸ εὐγενὲς καὶ φιλοπρόδοτον κοινὸν τῆς τε Νήσου καὶ τοῦ ἔξωτε- ρικοῦ, ἀπεφασίσαμεν νὰ διανείμωμεν εἰς αὐτὸ καὶ ὠφέλιμά τινα δῶρα:

Ὅσοι θὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὴν ἐτησίαν συνδρομὴν ἀμφοτέρων τῶν τευχῶν ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουλίου ἐ.ἔ. διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς ἢ γραμματοσήμων, ἢ

καταβάλωσιν αὐτὴν εἰς τῖνα τῶν κάτωθι κ. κ. ἀντιπροσώπων ἡμῶν, θὰ λάβωσι μὲ τὸ ἀμέσως ταχυδρομεῖον, ἕκαστος ἓν φυλλάδιον ἐκ τῶν κάτωθι ἀνακερομένων, συνιστάμενον ἐξ 8—30 σελίδων ἕκαστον, τὰ ὁποία ἐγκαίρως πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ἐπρομηθεύθημεν.

Εἰς δὲ τοὺς ἐγγράφοντας καὶ ἀποστέλλοντας ἡμῖν ἢ καταβάλλοντας ὡς ἀνωτέρω, ὃ ἐτησίως συνδρομὰς ἀμφοτέρων τῶν τευχῶν, θὰ δίδονται δύο διάφορα τοιαῦτα φυλλάδια ἕκαστω.

Εἰς τοὺς ἐγγράφοντας καὶ ἀποστέλλον- τας 10 συνδρομὰς, θὰ ἀποστέλλονται αὐτοῖς, ἀνὰ ἓν ἐξ ἑκάστης σειρᾶς τῶν φυλλα- δίων, καὶ θὰ λαμβάνωσι καὶ τὸ περιοδικὸν δωρεὰν ἐπὶ ἓν ἔτος.

Εἰς δὲ τοὺς ὑπερβαίνοντας τὸν ἀριθμὸν 20, ὅλα ὁμοῦ τὰ ἀνωτέρω τεύχη, τὸ περιο- δικὸν δωρεὰν, ἓν φυλλάδιον περὶ ἀποξη- ράνσεως τῆς σταφίδος, καὶ 100 γιλ. δραχ- μὰς, δι' ἑνὸς λαχείου τοῦ Ἑθνικοῦ μας Στόλου.

Πάντων τούτων τὰ ὀνόματα θὰ δημο- σιευθῶσιν εἰς τὸ περιοδικόν, μὲ ἀνᾶλογον περὶ τῆς δράσεως αὐτῶν, εὐφημον μνησίαν, πλὴν ἐκείνων οἵτινες ῥητῶς θὰ μᾶς δη- λώσωσιν ὅτι ἀποποιοῦνται τὴν τιμὴν ταύ- την.

Σπεύσατε λοιπὸν ὅσοι θέλετε νὰ ἀποκτήσῃτε τόσα ὠφέλιμα δῶρα, μέ- χρι τῆς 31ης Ἰουλίου.

ΦΥΛΛΑΔΙΑ ΔΙΑΝΕΜΟΜΕΝΑ ΔΩΡΕΑΝ

Περὶ μορροσπόρου καὶ μορροῶν.

- » κομμώσεως τῶν λεμονοδένδρων.
- » βάμβακος καὶ κалноῦ.
- » ἀναιροφῆς τῶν μεταξοσκωλήκων.
- » μεταξοσπόρου.
- » περροσπόρου τῆς ἀμπέλου.

κὴν πρόδοτον. Οἱ δὲ ἀριστεῖς οὗτοι, θὰ καθορίζονται καὶ θὰ κατατάσσονται εἰς κατηγορίας, ὑπὸ τῶν διαφόρων γεωργικῶν συμβουλιῶν, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ἡ ἀπονομὴ τοιούτων βραβείων εἰς τοὺς πλέον φιλοπροόδους τῶν γεωργῶν καὶ κτη- ματιῶν, θὰ θερμαίνει τὸ κοιμώμενον ἤδη ἀθῶον αἶσθημα τοῦ φιλοτίμου Κρητὸς γεωργοῦ, καὶ ἡ θέρμανσις αὕτη θὰ προσπορίξῃ πλοῦτη ἀμύ- θητα, εἰς τε τὴν Πολιτείαν καὶ τοὺς πολῖτας.

Πάντα τὰ θέματα ταῦτα, ἐν ἑκα-

στον ἰδιαίτερος, θὰ πραγματευθῶ- μεν εἰς τὰ προσεχῆ, καὶ θὰ θεωρώ- μεθα εὐτυχεῖς, ἂν οἱ ἰκανώτεροι καὶ ἐμπειρότεροι ἡμῶν περὶ τὰ τοιαῦτα, ἀσχοληθῶσι, κρίνοντες, σχολιάζον- τες, καὶ βασιανίζοντες ταῦτα αὐστη- ρῶς, ὁπότε μόνον, οὕτω πως ἐξονυ- χιζομένων τῶν ζητημάτων, ἀποκα- θαίρεται πᾶν περιττόν, διαλευκαίνε- ται πᾶν σκοτεινόν, καὶ ἀπομένει μόνη ἀγνή καὶ ἀσπίλος ἡ αὐθεντικότης καὶ ἡ διαγελωσα γυμνὴ ἀλήθεια.

Γ. Χ. Ε.

ΑΓΟΡΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ

Σίτος ἐγγώριος	ἡ ὀκὰ	δρ. 0,32	0,36
Κριθὴ	» »	» 0,22	0,23
Βρώμη	» »	» 0,22	0,23
Ἄλευρα Βραβίλας 4,5,6 ὀ σάκκ.		» 27,60	
Σιμιγθάλια Ἰταλίας	» »	» 18,50	
» Πειραιῶς	» »	» 40 —	
» Γαλλικὰ	» »	» 39 —	
Ἐλαια κοινὰ χαλαρὰ	ὀκὰ	» 0,84	0,87
» φαγώσιμος	» »	» 0,88	0,89
Ὄρουζα Ἰαπωνίας στιλπνὴ	» »	» 0,33	0,48
» Ἀγγλίας	» »	» 0,37	
» Γενεύης-Ἀμβούργου		» ἔλλειψις	
Φασόλοι Βλαχίας	» »	» 0,30	0,35
Κουκιὰ	» »	» 0,32	0,36
Φακὰ καὶ Κεχρί		» ἔλλειψις	
Ἐρέβινθοι	» »	» 0,38	0,42
Τυρός ἐγγώριος	» »	» 1,30	1,60
Ἀνθότυρος	» »	» 1,60	1,80
Βούτυρον		» ἔλλειψις	
» Δέρνας	» »	» 3,75	
Κίτρα (δίφορα)	» »	» 0,15	0,20
Χαρόπια (διαφ. ὕρμων) fob 100 κοιλ. ἄρ.		» 9.—	
» Ἰεραπέτρου α.	» »	» »	11.—
» » β'	» »	» »	9.—

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΔΕΝΔΡΟΚΟΜΙΚΑ

— Σκοπός και κανόνες τῶν ἐμβολιασμῶν.

Διὰ τῶν ἐμβολιασμῶν ἐπιδιώκομεν:

1ον) Τὸν ἐξευγενισμὸν ἐνὸς φυτοῦ, οὕτως ὥστε νὰ παράγῃ τοῦτο καλλίτερα φύλλα ἄνθη ἢ καρπούς, ἢ νὰ παρουσιάξῃ εὐρωστίαν, καὶ διάκρισιαν ζωῆς μεγαλειτέραν ἢ πρότερον.

2ον) Τὸν πολλαπλασιασμὸν καὶ τὴν διάδοσιν φυτῶν ἐκλεκτῶν, τὰ ὅποια δὲν δόγκνυται, ἢ δυσκόλως μόνον, νὰ παράγονται διὰ σπορῶς.

3ον) Τὴν ἐπιτάχυνσιν τῆς καρποφορίας καὶ τὴν ἐπίτευξιν αὐτῆς.

4ον) Τὴν προσκόλλησιν ἐπὶ φυτοῦ παράγοντος ἄνθη θήλεα ἢ ἄρσενα μόνον (ὅποτε δὲν καρποφορεῖ τοῦτο), ἐνὸς κλάδου παράγοντος ἄνθη τοῦ ἐτέρου γένους πρὸς γονιμοποίησιν (φυστικαί, χαρουπέαι κλπ.)

Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἐμβολιασμὸς πρέπει:

Α'.) Νὰ εἶναι: συγγενῆ τὰ ἀλληλοεμβολιαζόμενα φυτὰ δηλαδή νὰ εἶναι τῆς αὐτῆς οἰκογενείας, ἢ τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ τοῦλάχιστον τῆς αὐτῆς τάξεως.

Εἶναι φοικτὸν ἐν εἰκοστῷ αἰῶνι νὰ ὑπάρχωσιν ἄνθρωποι, σπερμολογοῦντες καὶ πιστεύοντες ὅτι ὁ κοινὸς σχίνος ἐμβολιαζόμενος δύναται νὰ κάμῃ χαρούπια, ὁ πλάτανος σταφύλια, ὁ βάτος κεράσια καὶ τὰ παρόμοια! Ἐνῶ εἶναι πιστευτότερον ὁ ἀλέκτωρ συνουσιαζόμενος μετὰ τῆς ἐλέφαντος νὰ γεννήσῃ ἰγθύς, καὶ ὁ βάτραχος μετὰ τῆς ἄρκτου νὰ γεννήσῃ νυκτερίδα! Ὁ σχίνος ὁμοίως ἂν δὲν δύναται νὰ κάμῃ χαρούπια, δύναται ἐν τούτοις χωρὶς ἐμβολιασμὸν καὶ εὐκολώτατα νὰ

παράγῃ μαστίχην, ὡς θὰ μάθωμεν ἀργότερον, ὅπως ἀκριβῶς παράγεται ἡ πεφημισμένη μαστιγορρητίνη τῆς Χίου,

Β') Νὰ παρουσιάξῃ ἀμοιβαίαν εὐρωστίαν καὶ τὸ ἔνθεμα (μπόλι) καὶ τὸ ὑποκείμενον (τροφὸς ἢ μάνα). Δύναται τὸ ἐμβόλιον νὰ εἶναι ὀλίγον εὐρωστότερον τῆς τροφῆς, ἐπειδὴ ἂν τὸ ἐναντίον συμβῆ, τότε ἡ μεγάλη ποσότης τῶν χυμῶν τῆς τροφῆς, συσσωρευμένη ἐπὶ τοῦ ἐνθέματος τὸ πνίγει, διότι δὲν εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀπορροφήσῃ τοῦτο τόσους πολλοὺς χυμούς.

Ἡ ἐποχὴ τῶν ἐμβολιασμῶν εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ τῆς κυκλοφορίας τῶν χυμῶν, δηλαδή κατὰ τοὺς μῆνας τῆς ἀνοιξέως καὶ τοῦ θέρους, μέχρι τοῦ φθινοπώρου, ὅποτε ὡς κοινῶς λέγεται: «λουμίζει» ἢ «ἀκμώνει φλοῦδα».

Καλλίτερον ὅμως εἶναι νὰ ἀποφεύγωμεν τοὺς ἐμβολιασμοὺς κατὰ τὸ θῆρος, ἔνεκα τῆς ἐπικρατούσης μεγάλης θερμότητος. Καὶ ἐὰν μὲν ὁ ἐμβολιασμὸς γίνῃ κατὰ τὴν ἀνοιξιν, τὸ μάτι θὰ ἀνοίξῃ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ θὰ μᾶς δώσῃ τὸν κλάδον τοῦ «ἐμβολιασμοῦ με ὀφθαλμὸν βλαστάνοντα»· ἐὰν ὅμως γίνῃ οὗτος, κατὰ Ἰούλιον—Αὐγουστον—Σεπτέμβριον, τὸν κλάδον θὰ μᾶς δώσῃ τὸ ἐπόμενον ἔτος «ἐμβολιασμὸς με ὀφθαλμὸν κοιμώμενον». Παρατηροῦνται ἐν τούτοις καὶ τινες ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος.

G.X.E.

Εἰς τὸ πρῶσεξες

Οἱ ἐμβολιασμοὶ τῶν διαφορῶν δένδρων

◉ ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΚΑ ◉

Α'.) Ἡ χρῆσις τοῦ θεῖου πρὸς καταπολέμησιν τοῦ δίδιου τῆς ἀμπέλου.

Ἐξ ὄλων τῶν ὑλῶν αἰτίνες ἐχρησιμοποιήθησαν πρὸς καταπολέμησιν τοῦ δίδιου (κοινῶς μπάστρα, ἢ σύρκος) τῆς ἀμπέλου, μόνον τὸ θεῖον (θειάρι ἢ ἀπύρι) ἔδωκε τοιαῦτα θετικὰ ἀποτελέσματα ὥστε ἡ χρῆσις αὐτοῦ νὰ γίνῃ σχεδὸν ἀπαραίτητος πρὸς τοὺς ἀμπελοκτῆμας, καὶ ἐν περιπτώσει ἀκόμη μὴ ἐμφανίσεως τῆς ἀσθενείας ταύτης.

Τὸ θεῖον, ριπτόμενον ἐπὶ τῆς ἀμπέλου ἐνεργεῖ διττῶς:

α') ἐρχόμενον εἰς ἐπαρῆν μετὰ τοῦ παρασίτου καταστρέφει αὐτὸ καὶ
β') διεγείρει οὕτως εἰπεῖν τὴν βλάστησιν τῆς ἀμπέλου.

Οἱ λεπτοὶ κόκκοι τοῦ θεῖου, ἐρχόμενοι εἰς ἐπαρῆν μετὰ τὸν παράσιτον, ἀποσυνθέτουν αὐτὸ, χρειάζεται ὅμως πρὸς τοῦτο, ὅπως ἡ περιβάλλουσα θερμοκρασία εἶναι 20^ο ἑκατονταβάρου. Τὸ μηκύλλιον τοῦ παρασίτου, καὶ τὰ σποροφόρα νήματα αὐτοῦ, χάνουσι τὴν στιλπνότητά αὐτῶν, ρητιδοῦνται καὶ τέλος ξηραίνονται, οἱ δὲ σπόροι πίπτουσι καὶ παραμορφοῦνται. Ἡ περιβάλλουσα θερμοκρασία, σπουδαίαν ἐξασκεῖ ἐπίδρασιν, ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα τῆς ἀποσυνθέσεως τοῦ παρασίτου. Οὕτω κατὰ τὰς παρατηρήσεις τοῦ κ. Μαρῆς (διασήμετου Γάλλου ἀμπελοκτῆμονος) ὅστις ἐμελέτησεν ἐπισταμένως τὴν ἀσθενεῖαν ταύτην, ὅταν ἡ θερμοκρασία κυμαίνεται τὴν ἡμέραν μετὰ 32^ο—35^ο ἑκατονταβάρου, καὶ τὴν νύκτα κατέρχεται εἰς 20^ο ἑκατονταβάρου, ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ παρασίτου ἄρχεται 24 ὥρας μετὰ τὸ θειάρισμα, καὶ εἶναι τελεία μετὰ πάροδον 4—5 ἡμερῶν. Ἐὰν ἡ περιβάλλουσα θερμοκρασία δὲν εἶναι ἀνωτέρα τῶν 25^ο ἐκ.β. τότε ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ παρασίτου δὲν γίνεται, ἢ μετὰ πάροδον 7—10 ἡμερῶν. Ὅσον αὐξάνεται ἡ θερμοκρασία,

τόσον ταχύτερα εἶναι ἡ ἀποσύνθεσις τοῦ μῆκυτου. Κατὰ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν αἱ ἀμπέλοι δύναται νὰ προσβληθῶσιν ὑπὸ τοῦ μῆκυτου (τοῦ παρασίτου) ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν φύλλων θερμοκρασία κυμαίνεται ἀναλόγως τῆς ἀπὸ τοῦ ἐδάφους ἀποστάσεως αὐτῶν ἀπὸ 27^ο μέχρι 42^ο καὶ 51^ο πλησίον τοῦ ἐδάφους, θερμοκρασία ἣτις εἶναι πλεόν ἢ ἀρκετὴ ὅπως διευκολύνει τὴν κατὰ τοῦ μῆκυτου καταστρεπτικὴν ἐνέργειαν τοῦ θεῖου.

(Ἐπεταὶ συνέχεια)

G. ΤΣΑΠΑΛΟΣ

Ἐπιθεωρητὴς τῆς Γεωργίας ἐν Κορίθῳ

— Ἡ σήψις τῶν σταφυλῶν.

Πολλοὶ ἀμπελοκτῆμονες, καὶ ἰδίᾳ πολλοὶ κυρίαί τῆς πόλεως, ἐγρῶσαι ἀπὸ μίαν χαϊδευμένην κροσβατίαν εἰς τὴν αὐλήν των, καὶ ἀπὸ τὴν ὅποιαν οὐδέποτε σχεδὸν ἐφαγαν σταφύλια, ἔνεκα σήψεως αὐτῶν, μᾶς παρεκάλεσαν νὰ τοὺς συστήσωμεν θεραπείαν τινα.

Ἡ σήψις αὕτη προσβάλλει πολλακίς τὸ κοτσάνι, εἰς ἐν ἣ περισσώτερα σημεῖα, τὸ κάμνει λιγὰκι στακτερόν ἢ μελανωπὸν καὶ τὸ σαπίζει. Εὐνόητον δὲ εἶναι ὅτι ὅσα σταφυλαὶ εὐρίσκονται κάτω ἀπὸ τὸ βλαμμένο μέρος τοῦ κοτσανίου, μακραινόνται καὶ τέλος ξηραίνονται. Ἄλλοτε πάλιν (ὡς συνήθως γίνεταί ἐνταῦθα) τὸ σάπισμα ἀρχίζει ἀπὸ τὸ κάτω ἄκρον τῆς σταφυλῆς καὶ προχωρεῖ πρὸς τὰ ἄνω.

Πρωτίστως πρέπει νὰ ἀποφεύγετε τὰ ὑπερβολικὰ ποτίσματα, ἔνα τοῦλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς ὀριμάνσεως τῶν σταφυλῶν. Σταφύλισμα ἐλαφρὸν κάτω ἀπὸ τὰς σταφυλάς, ὥστε νὰ κρέμανται αὐταὶ εἰς τὸν ἀέρα. 20—25 ἡμέρας πρὸ τῆς ὀριμάνσεως (δηλ. τώρα) ἐπιπάσσετε με θειοφωσφετῆρα τὰς σταφυλάς καὶ τὰ φύλλα, διὰ λεπτῆς κόψεως συνισταμένης, ἐκ 10 μερῶν ἀργίλλου, καὶ 10 μερῶν διθειώδους νατρίου (φαρμακεία). Ἡ με κόνιν συνισταμένην ἐκ 10 μερῶν θειοκῶ γαλκῶ (μυλάβη πέτρα), 10 μερῶν γύψου, 10 μερῶν θεῖου (ἀπύρι) καὶ 10 μερῶν καθαροῦ ἀσβέστου. Λειοτριμμένα καὶ ἀνακατεμμένα καλῶς. Χρησις θειοφωσφετῆρος ὡς προείπομεν. Καὶ πάν-

τοτε με ξηρόν και ἥσυχον καιρόν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς πρωϊνῆς δροσού (81—10 π. μ. και 3—5 μ. μ.). Ἐπαναλαμβάνετε τὴν γροθῆσιν τῆς κόνεωσ ταύτης και δευτέραν φορὰν ἐν ἀνάγκη δὲ και τρίτην. Νὰ εἴσθε δὲ βέβαιοι ὅτι θὰ εὐχαριστηθῆτε ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων.

Γ.Χ.Ε.

ΑΝΘΟΚΟΜΙΚΑ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΦΙΚΟΥ

Τὰ ὠραία, παχύτατα, στίλπνότετα και πράσινα φύλλα τοῦ φίκου τοῦ ἐλαστικοῦ, συνδουαζόμενα μετὰ τοῦ ὑπερηφάνου παραστήματος του, παρέχουσι τέρψιν ἀρκούντως μεγαλοπρεπῆ.

Ἄγαπᾶ φωτισμὸν ἄφθονον. Ὅσα μέρη τοῦ φίκου δὲν φωτίζονται ἀρκούντως, ἀποθνήσκουσι· διὰ τοῦτο βλέπομεν πολλάκις φίκους ἔχοντας μόνον εἰς τὴν κορυφῆν, ἔνθα φωτίζονται, φύλλα. Δὲν πρέπει νὰ ἐκτίθεται ὁ φίκος εἰς τὸν ἥλιον ἀποτόμως, ὅταν ἔχει συνηθίσῃ νὰ ζῆ ὑπὸ σκιάν. Προφύλαξις ἀπὸ τὰ κυνικά καύματα, και τοποθέτησις εἰς μέρος σκιερὸν και δροσερόν, ἀλλὰ καλῶς φωτιζόμενον.

Φυτεύεται εἰς μεγάλα και βαθέα ἀνθοδοχεῖα, ἢ εἰς κήπους ὅταν εἶναι οὔτοι μεσημβρινοί, και δὲν προσβάλλονται ὑπὸ ἀνέμων και παγετῶν. Ἄγαπᾶ γῆν ἐλαφρὰν και πλουσίαν: 10 μέρη καστανοχώματος ἢ σιγνοχώματος, 5 μέρη κοπροχώματος μαύρου, και 5 μέρη λεπτοκόκκου ποταμίας ἄμμου, ἀποτελεῖ μίγμα γῆς ἀρκετὰ εὐχάριστον διὰ τὸν φίκον. Εἰς τὸ βάθος τῆς ὀπῆς τῆς γάστρας, τίθενται ὀλίγα συντόμματα κεράμων, ἔνθα μὴ φράσσεται ἢ ὀπῆ, και δὲν στραγγίζεται τὸ ὕδωρ διότι εὐκόλως παθαίνει ὁ φίκος ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ὑγρασίας, σῆψιν τῶν ριζῶν.

Τὰ ποτίσματα πρέπει νὰ εἶναι συγνὰ κατὰ τὸ θέρος, και ἀραιὰ κατὰ τὸν χειμῶνα. Τὰ φύλλα τοῦ φίκου πρέπει νὰ σπογγίζονται συγνὰ διὰ βρογμένου μαλακοῦ σπόγγου, ὅπως μὴ ἐπικάθεται κόνις, και φράσση τὰ στόματα τῆς ἀναπνοῆς. Κατὰ διαστήματα ἐνὸς ἢ δύο ἐτῶν ὁ φίκος, μεταφυτεύεται εἰς μεγαλείτερον δοχεῖον, ἀλλασσομένου ἐντελῶς τοῦ χώματος αὐτοῦ, ὡς εἶπομεν ἀνωτέρω, ἀλλὰ με μεγάλην προσοχῆν, ὥστε νὰ μὴ βλάπτωνται αἱ ρίζαι, αἱ ὁποῖαι καλὸν εἶναι νὰ ἔχουσι περὶ αὐτὰς ὀλίγον γῶμα.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ

Γ.Χ.Ε.

„ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΝΕΞΕΔΩΝ“

ΠΙΘΝΟΤΡΟΦΙΚΑ

Η ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΩΩΝ

Διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὰ φρέσκα αὐγά, ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας κατὰ τὸ θέρος ἰδίως, ἀρκεῖ νὰ ἀποκλείσωμεν τὴν εἰς αὐτὰ εἰσόδον τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος.

Ἐπάρρουσι πρὸς τοῦτο πλείστοι τρόποι, ἐξ ὧν ἀναφέρωμεν τινάς:

Βυθίζομεν τὰ ὠὰ ἐπὶ δευτερόλεπτα τινα ἐντὸς λυωμένου κηροῦ θερμοῦ, ἢ λίπους, ἢ τὰ ἐπιχρίομεν διὰ γύψου διαλελυμένης ἐντὸς ὕδατος, και κατόπιν τὰ κυλίομεν εἰς κόνιν ξυλανθράκων.

Ἡ τὰ βυθίζομεν ἐντὸς πιτύρων ἢ στάκτης, ἢ ἀλεύρου, ἢ κόνεωσ ἀνθράκων. Καλλίτερος ὁμοῦς τρόπος εἶναι νὰ τὰ θέτωμεν ἐντὸς μίγματος ἀποτελουμένου ἀπὸ 50 μέρη μὴ ἐσβεσμένης ἀσβέστου και 5 μέρη ζαχάρου.

Γ.Χ.Ε.